

1.2.4 Míra inkluzivity mateřských škol

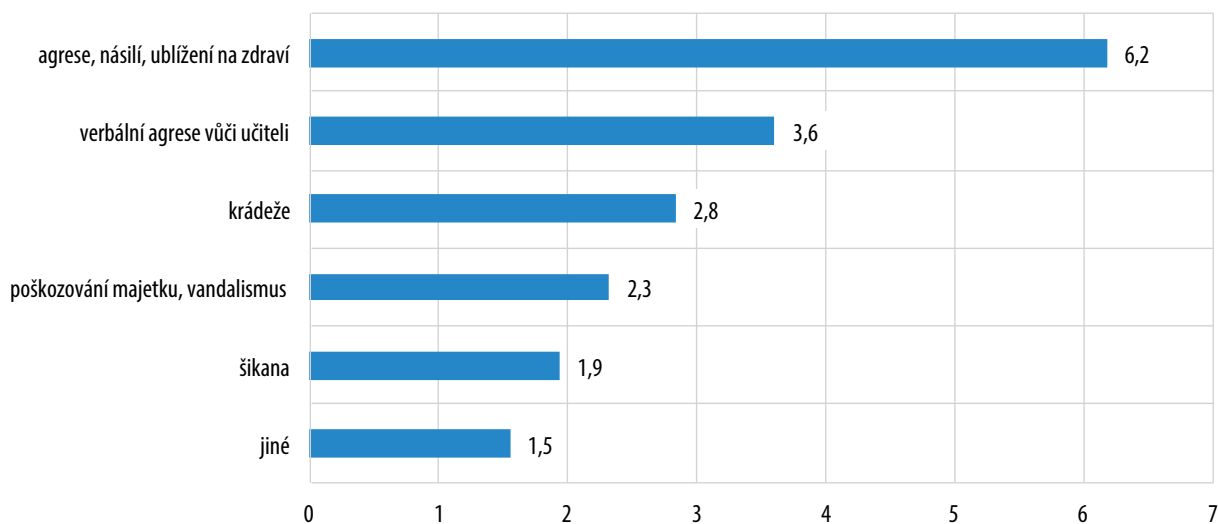
Přirozené začleňování dětí se SVP do komunity dětí hlavního vzdělávacího proudu má v MŠ již několikaletou tradici a kvalita poskytovaného vzdělávání má vzrůstající úroveň. Pokud jakékoli dítě ve vzdělávacím procesu ve školním roce 2015/2016 selhávalo, škola stanovovala postupy, které napomáhaly naplňovat individuální potřeby daného dítěte. Nejčastěji zařazovaly různá vyrovnávací nebo podpůrná opatření, stanovovaly vyrovnávací plán, na základě kterého provedly menší změny v edukaci dítěte (přizpůsobily tempo, metody, didaktické pomůcky, organizaci apod.). Na základě vyhodnocení složení dětí ve škole a znalostí jejich potřeb realizovalo promyšlený systém podpůrných a vyrovnávacích mechanismů 57,5 % škol. Pokud tato opatření nebyla dostatečně účinná, zabezpečily MŠ diagnostiku dítěte ve školských poradenských zařízeních (PPP, SPC). Celkem 40 % škol vytvářelo individuální nebo vyrovnávací plán pro každé dítě, které ho potřebovalo. Naopak 28 % škol vytvářelo individuální vzdělávací plán jen pro děti diagnostikované. Pouze 26 % škol však uvedlo, že jejich rozpočet obsahuje oblasti, které přímo podporují rozvoj rovných příležitostí.

1.2.5 Prevence a výskyt rizikového chování dětí

Nejkvalitnější a dlouhodobě ověřovanou prevencí rizikového chování dětí v MŠ jsou dohodnutá a pochopená pravidla vzájemného soužití a chování v mateřské škole, na veřejnosti, včetně dodržování herních pravidel. V souvislosti s tím je v MŠ kladen velký důraz na vytváření základů sociálních a personálních kompetencí. 42 % MŠ využívá k posílení prevence rizikového chování dětí mj. i spolupráci s externími subjekty. Výsledkem důrazu na tuto problematiku v práci MŠ je minimální výskyt rizikového chování dětí. Pouze 13,7 % ředitelů MŠ uvedlo, že zaznamenalo ojedinělé prvky rizikového chování.

Graf 7

Výskyt řešených případů rizikového chování v PV – podíl škol (v %)

Šikana mezi dětmi se ve výše uvedených případech projevovala zejména slovně (nadávky, zesměšňováním, ponižováním), méně často fyzickým ubližováním. Ve všech těchto případech byla preventivní opatření účinná. Téměř všechny školy měly ochranu dětí před šikanou, případně dalšími sociálně patologickými jevy, zakotvenou ve školním řádu.

V porovnání s předcházejícím školním rokem se výskyt jevů nevhodného chování výrazně snížil, což se pozitivně odrazilo i v nižší počtu učitelů, kteří vnímali nekázeň dětí jako omezující při výkonu učitelské profese. Důvod tohoto pozitivního zjištění vyjadřuje tematická zpráva ČŠI „Etická výchova v předškolním, základním a středním vzdělávání“, ve které